

offentlige debat. Det er da muligt, det er det dobbelte. Det er muligt, det er mindre. Det er muligt, det er det tredobbelte. Men det, der er det afgørende for at finde en løsning, jf. den danske aftalemodel, er, at der er et reelt forhandlingsgrundlag, som begge parter er forpligtet af. Så finder man også en løsning.

Til fru Birthe Skaarup vil jeg sige: Ingen konflikt skal nogen sinde have lov at løbe så meget som 5 minutter, hvis det medfører lig på bordet.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg fik ikke hr. Ole Sohns bud på, hvor meget lønudvikling der skal til på en relativt kort periode, for at man stiller sig tilfreds i SF, men never mind.

Hr. Ole Sohn var inde på spørgsmålet omkring de unge. Jeg er et hundrede procent enig med hr. Ole Sohn i, at vi her har et problem. Men jeg synes, hr. Ole Sohn i sin retorik talte udenom, for hvad er årsagen? Hvad er den bedste årsag til, at vi er i den situation med de unge set i forhold til sygeplejeuddannelsen? Er sandheden ikke, at sygeplejerskerne på et tidspunkt ved en overenskomstforhandling solgte uddannelseslønnen for de unge til fordel for en SU? Var det ikke det, der var kendsgerningen, der skete i en overenskomstsituation, som betød væsentlig ringere lønforhold for sygeplejerskerne, og som bl.a. er en stærk og en medvirkende årsag til, vi er i den situation, vi er på sygeplejeområdet i dag med de unge?

Så vil jeg også gerne spørge hr. Ole Sohn: SF har jo punktet regeringen – undskyld udtrykket, formand – gentagne gange set i forhold til en behandlingsgaranti for patienterne. Regeringen har imødekommet SF et stykke ad vejen. SF har i dag været med til at stemme en generel mamografiordning igennem her i Folketinget.

Hvordan ser hr. Ole Sohn en harmoni imellem de synspunkter, som SF ellers står for i forhold til konflikt, og så en behandlingsgaranti?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ole Sohn svarede på mit spørgsmål, da jeg stillede det, om hvor meget der mere skal til. Og da blev der nævnt tallet 40 mio. kr. mere. Det, jeg så ikke fik noget svar på, var: Hvad skal de øvrige KTO-folk, som også har været ude i samme forhandlingsrunde, som kunne

have gjort de samme ting, som sygeplejerskerne har gjort her, have?

Må jeg have lov at oplyse hr. Ole Sohn om, at de ledende sygeplejersker over en periode på 4 år fra 1994-98 har fået 25 pct. i lønstigning. Basissygeplejerskerne har fået 22,3 pct. i lønstigning, hvorimod de øvrige inden for KTO-området har fået 14,5 pct. Synes hr. Ole Sohn så, at de andre også har fået for lidt, eller hvordan ligger det med det?

Og så vil jeg i øvrigt gerne høre hr. Ole Sohn om, hvordan det er at få opbakning fra en helt uventet kant, fra et i øvrigt lønmodtagerfjendsk parti, nemlig fra Dansk Folkeparti, i denne her sag, til ikke at lave et indgreb?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, det havde været en fordel, hvis jeg havde været oppe på talerstolen lige for et øjeblik siden frem for først at komme nu, fordi så kunne jeg have markeret i forhold til hr. Ole Sohn, at der, hvor Dansk Folkeparti og SF jo virkelig adskiller sig, selvfølgelig er, at vi mener, der skal gøres noget ved den her konflikt, fordi den virkelig er til stor ugunst for de patienter, som står på venteliste og ikke kan komme til behandling eller undersøgelse osv. Så der er bestemt en forskel.

Men det, jeg så vil spørge SF og hr. Ole Sohn om, er, at hvis nu det står klart – og det ser det jo ud til – at der vil være et stort flertal for at lave et indgreb i den aktuelle situation, så har vi et udgangspunkt liggende på bordet, der er regeringens. Det kan efter Dansk Folkepartis opfattelse forbedres mærkbart ved at anerkende, at man fratager en lønmodtagergruppe en retighed, som de i dag har, og det skal der selvfølgelig kompenseres i et eller andet omfang for. Og derfor er mit spørgsmål til hr. Ole Sohn, om SF vil gå konstruktivt ind i et arbejde omkring udarbejdelsen af sådan en kompensation til sygeplejerskerne i den aktuelle situation.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen det var et helt fint svar, hr. Ole Sohn gav, at der ikke skulle lig på bordet, men så vil jeg godt høre: Hvad med hensyn til døgnplejen og hjemmeplejen for de ældre, såfremt der ikke gribes ind? Vil SF tillade, at eksempelvis sygehjælpere og kommunalt ansatte går ind og hjælper de ældre på det her område?